

РЕШЕНИЕ

№ 4335

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3161** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 254 от 17.01.2023г. по НАХД № 5340/2022г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 107 състав е потвърдил електронен фиш серия К, № 4719234, издаден от СДВР, с който на Я. Б. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал.2 вр. ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Срещу е решението е постъпила касационна жалба, подадена от Я. Б. Г., чрез пълномощника адв. К. П.. В жалбата се твърди, че съдебното решение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. Конкретно се сочи, че в електронния фиш е посочено ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак В-2 в населено място, а знак В2 въвежда забрана за влизане на пътни превозни средства в двете посоки, поради което не можело да се изясни ясно и недвусмислено какво е било ограничението на скоростта и пътния знак, с който е въведено това ограничение, а това водело до объркване за лицето за какво е наказано. Изразява се и несъгласие срещу извода на съда, че се касае за техническа грешка, свързана с недописване в бланката за фиша на цифрата „б“ след цифрата „2“. Иска отмяна на съдебния акт,

както и на електронния фиш. Претендират се разноси. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“, чрез юрисконсулт Д., представя писмени бележки, съдържащи становище за неоснователност на касационната жалба. Не се представлява в съдебното заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесния електронен фиш серия К, № 4719234, на касатора Я. Б. Г. е наложена глоба за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП - за това, че на 09.04.2021г. в 12.45 часа в [населено място], по Околовръстен път срещу № 22 – Ботаническа градина е управлявала МПС – лек автомобил А. А8, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 103 км/ч., при ограничение на разрешената скорост от 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26, като нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол ARH CAM S1 с фабр. № 11743ee.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на Я. Б. Г. е била законосъобразно ангажирана, тъй като извършването и авторството на деянието е доказано, електронният фиш съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението е от одобрен тип, преминало е периодична проверка и е технически годно.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Неоснователни са оплакванията за неяснота относно това за какво нарушение лицето е санкционирано. В процесния електронен фиш ясно е посочено, че нарушението се изразява в „нарушение за скорост“, при което разрешената стойност е 80 км/ч, установената стойност на скоростта е 103 км/ч, а превишението е 23 км/ч. Действително, в електронния фиш се сочи, че ограничението е въведено с пътен знак В-2, който не касае ограничения на скоростта, но настоящата инстанция възприема изцяло изводите на районния съд, че се касае за погрешно изписване в електронния фиш на номера на знака, с който е въведено ограничението на скоростта. Основание за това заключение дават приложенията по делото доказателства, а именно – в снимката към електронния фиш ясно се вижда изображението на кръгъл червен знак с числото 80, което съгласно чл.47 от Правилника за прилагане на Закона за движението

по пътищата представлява знак В26 "Забранено е движение със скорост, по-висока от означената". В протокола за използване на А. също е посочено, че ограничението на скоростта е въведено с пътен знак В26. Предвид изложеното, напълно обосновано районният съд е приел, че се касае за техническа грешка и тъй като словесното описание на нарушението е напълно ясно, правилно е посочена нарушената и санкционната разпоредба, и останалите обстоятелства, при които е извършено нарушението, са точно посочени, правото на защита на лицето не е накърнено и оплакванията в жалбата в тази насока са неоснователни.

С оглед на горното и касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложените по – горе мотиви обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, а касаторът да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение, което се определя в размер на 100 лева, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2023г. на Софийския районен съд, 107 състав, постановено по НАХД № 5340/2022г.

ОСЪЖДА Я. Б. Г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: